

csak akkora létszám nem lettünk, hogy már nekünk szülőknél is volt névtévesztésünk, ami-kor hirtelen akartuk valamelyiküket fölön fogni. Elfogadta ezt a családiasságot, és könyve dedikálásában unokáiként ölelte át gyerekeinket. Öregségére sem változott a helyzet. Halála előtt nem sokkal Gyuri fiunk, mint szakápoló volt nála napokig. „Papa”, „fiam” volt a megszólítás. Sosem felejtette el, hogy amikor Gyuri az elsőszülöttünk megszületett, ezzel értesíttem Gyurka bácsit. „Puer natus est nobis, et Georgius est nomen eius!” Válasza: „Deo gratias !” Ezért lett Gyuri a Gyuri, a papa nevét kapta. Most éppen Bajorországban olvassa későn érőként, de nagy örömeinkre Gyurka bácsi írásait. Igyekszünk belévézni Gyurka bácsi róla szóló szavait: „Nyugi, Náci, helyén van ez a gyerek.” Nagyon hálás voltam neki azért, hogy nekünk sosem vetette szemünkre, hogy a gyerekeink mi-ért nem járnak rendszeresen a miséire. Ő keresztelte meg az első nyolcat, és tudomásul vette, hogy a csecsemő-gyermek-felnőtt keresztelési témában változott a véleményünk, és lakóhely szerint működünk. Mentünk miséire Ady-ligetre, a piaristákhoz vagy a Bokor-rendezvényekre. Mint apa a fiával ültünk le hajdan /1974/, hogy közös ház építésén gondolkozzunk, Érden. Nem lett belőle semmi. Ő szerzetesi cellarendszerben gondolkodott a Bokor nagy szerzetesi egyéniségei számára, én pedig nagycsalád számára terveztem a házat. Sehogy sem jöttek össze a szempontjaink, de még a főfalak és a vizesblokk rendszere sem. Nagyon sóhajtva és a végén nevetve zártuk le az ügyet. Nem veszem össze az apámmal és ő sem a fiával. Én munkáltam a nagycsalád

fészket, ő munkálta tovább a kommunára vonatkozó álmait.

Most, hogy nincs közöttünk, szinte hallok hangját: „Ha Jézusunk bennetek és köztetek van, akkor mindazok, akik reá figyeltek földi életükben – közöttük én is –, veletek vagyok minden nap a világ végezetéig.”

BULÁNYI GYÖRGY

EGY CSALÁD INDULÁSA (NÁSZMISÉS BESZÉD)

Szeretteim, Ignác és Erzsike, és a velük együtt örülni akaró többi Testvéreim, mind, akik itt vagytok!

Testvéreim, együtt örülünk most veletek mi mindannyian, akik el akarjuk fogadni Jézus ajándékát, azt az élő vizet, amely örök életre szökellő vízforrássá lesz bennünk. Mert ez a forrás – görögül „pégé” – tesz testvérré és nővérré bennünket egymás számára, és formál közösséggé, és tart együtt bennünket, sokszor szorosabban, mint a vérség köteléke. A nagyon jó testvérek együttes örömeinek láthatatlan sugaraival akarjuk most meleggé és teljessé tenni az örömtöket.

Az örömtöket, hogy végre megértétek, megértük azt a napot, amelytől kezdve úgy ölelhetitek át egymást teljes és egész valótokkal, hogy az örök Szeretet bennetek levő örök Lelke szökteti vágyódó szíveteket, karotokat egymás felé.

Ebben az órában a hálakönnyeiket is csalhat szemünkbe, és nem emlékezünk többé a mögöttünk levő út göröngyeire, mert tapasztaljuk: az Isten egyenesen ír

görbe vonalakon... mert tapasztaljuk: az Istent szeretőknek minden ja-vukra válik. El kellett hagynod, Testvérem, a másik utat, hogy szeplő, folt és ránc nélkülivé formálhassad ki magadban, Zsikevel együtt, a szívedbe rakott isteni ajándékot, a szeretetet.

A felolvasott evangélium ezekkel a szavakkal végződött: „Azt bízom rátok (entellomai = megbízni, megrendelni, rábízni), hogy szeressétek egymást. Az Isten reátok bízott valamit. Éppen kettőtökre. Feladatot kaptatok Tőle, amelyhez hasonlót más is kap, de amely a maga egyetlenségében csak a tiétek. Az Isten nem szériában dolgozik. Azt, aki és ami ti ketten egyként vagytok, sehol a földön, vagy túl azon, meg nem találhatjuk. Ezt a soha nem volt és soha többé nem is lesz egyediségeteket, a kettőt egy megint csak sehol másutt fel nem lelhető sajátos eggyé tenni a Szentháromság mintájára – ez a ti megbízatásokat, amit az Istentől kaptatok. Mi pedig, testvéreitek, nővéreitek, azért vagyunk itt, hogy Egyházunk és Bokrunk színe előtt legyünk tanú és pecsét, hogy ezt a megbízatást hivatalosan és ünnepélyesen és visszavonhatatlanul átvettétek. Életek végéig ezen a megbízatáson kell dolgoznotok.

Az Isten Országáa csak családokból épülhet fel, és csak olyan családokból, amelyek maguk is egy darab Isten Országáa. Egy család akkor Isten Országáa, ha megvalósul benne három célkitűzés. Két belső és egy külső. A külső célkitűzés abban áll, hogy a család keres maga mellé három-négy családot, hogy ami négy vagy öt, az a szeretet erejében megint csak egy legyen. De ezt a külső célkitűzést csak akkor kísérheti siker, ha logikai elsőbbséggel megvalósulnak a belső célkitűzések, a gyermekek egysége a szeretetben szüleikkel, valamint a férj és feleség egysége ugyanabban a szeretetben. Férj és feleség eggyé levése a szeretetben – ez az első és az alapvető belső célkitűzés, és ennek megvalósulása az Isten Országáa épületének legkisebb látható közösségeleme. Az Isten Országáa ugyanis olyan organizmus, amely azt, ami több, mindig és rendre eggyé varázsolja. Ez az „Országára” jellemző sajátos életfunkció, ez az Istentől való élet legsajátosabb funkciója. Rólatok is mondta Jézus, hogy ketten lesztek egy, azaz az Isten Országáa egyik legkisebb közösségeleme. Ennek megvalósítása – az életet Istentől, Jézusunk által kapott megbízatás. Ennek teljesítésére kapjátok meg az Isten Lelkét, ennek teljesítésére részesedtek újból és újból a szentségek által az isteni természetből, a szeretetből. Ezért kapjátok meg újra és újra – felvevőképességetek mértéke szerint – az Istent, az Isten léttartalmát, az agapé tou theou-t, tehát az Isten által birtokolt szeretet léttartalmát... azért, hogy szeressetek. Szeressetek Isten gyermekeként, hozzá illően és hozzá méltóan.

Nagyon fontos mindannyiunknak, hogy ezt a megbízatást sikerüljön jól teljesítenetek. Akármilyen sokan is élnek Isten Egyházában – szociológiai értelemben – magányos emberek, a többség mégis – az

ember természetéből folyóan – házasság életformában él. A többség életformájára vállalkozva, a többség számára lehet a megbízatás-teljesítések közvetlenül nekik szólóan példa és iránymutatás.

A szeretet a jézusi cselekedetekben nyilvánul meg, és táplálkozik az Istennel való kommunikációból és közösségből, a Vele való unióból. Hogy a kommunikációból (szentáldozásainkból) lesz-e unió (egyesülés), az a mi kommunikációnkon (beszélgetéseinken) fordul. Hogyan beszélgetünk Istennel – magányosok és házasság egyaránt jól tudjuk, ezen fordul, áll vagy bukik a lelki életünk, és nyomában a jézusi életünk is.

Hogyan kommunikál az Istennel az, aki nincsen egymaga, mert a kettő már egy lett bennük? Hogyan öleli az Istent az, aki magáévá és magává öleli társát? Mi a többségnek az útja az Isten felé? Milyen a házasság lelki élete? Nem a papi, a szerzetesi, hanem a házasság, a családi spiritualitás? 42

A három legnagyobb, a szívet leginkább megdobogtató örömforrás – a szerelem, a művészet és az imádság. Az elsőnek megléte vagy hiánya nem lehet közömbös az Istennel való kommunikáció szempontjából. Akkor sem lehet közömbös, ha férj vagy feleség magában imádkozik, még kevésbé akkor, ha egy-más kezét fogva, egymást átölelve imádkoznak. Ahhoz, aki megtanította őket szeretni és egymást Őbenne átölelni.

A lelkiélet tudományát eddig magányosok írták, nagyjából a magányosok kommunikációs élményei alapján. Mi vágyódunk arra a korra, szolgálni és megszülni akarjuk azt a kort, amelyben Isten ügye ugyanúgy a házasságoké is lesz, mint a magányosoké. Ezt a kort közelebb hozni, ez is benne van abban a megbízatásban, amelynek átvételét ma ünnepeljük. Testvérem, elhagytad a magányosok útját, amely Istent felé vezet, s ráléptél a párosok útjára, amely szintén Istent felé vezet. Milyen ez a másik út? Milyen ez a páros út, ha Istent felé vezet? Istent egyenesen ír görbe vonalakon, ha te is, és Zsike is, úgy akarjátok, akkor semmi sem vész kárba abból, amit a magányosok útján tanultál és tapasztaltál.

Ne is menjen semmi kárba! Te sohasem fordultál szembe szívedben Istennel és az ő százszor szent vállalkozásával, az Egyházzal, amely számunkra a mindig készítenő, szépítő Istent Országáa. Csak egy magányos utat hagytál el, hogy Zsikevel együtt, párosan járhad ugyanúgy Jézusunk útját. Hát járd! Járjátok és világoskodjatok! Mutassátok meg nekünk, testvéreiteknek, nővéreiteknek kommunikációtok tapasztalatait és szemetek ragyogását. Mutassátok meg életutakat majd az Érdem lakóknak, azoknak, akik a ti párosan utat járásokat látva fognak majd érdeklődni örömtől és szépségetek forrása, táplálója iránt, és tiáltalok lesznek majd új testvéreink és nővéreink.

Az a megbízatástok, hogy magatokba fogadjátok a szeretetet. Az a megbízatástok, hogy eggyé öleljétek,

kölcsönösen önmagatokká öleljétek egymást. Az a megbízatások, hogy öröm legyen a szemetekben.

Az a megbízatások, hogy örök életre szökellő vízforrás legyen az, amit idáig kaptatok, amit a következő percekben kaptok, és kaptok majd végig egész életetek során Jézusunktól az Ő Egyházában. Az a megbízatások, hogy az Isten ajándéka termékenyítő és messzire áradó, s az örök életre szépen elfolyó víz-forrássá legyen bennetek. Ez a megbízatások, hiszen ti is és mi is mindannyian ahhoz a Jézushoz tartozunk, aki azt akarja, hogy legyetek és legyünk forrás, „pégé”, amelyet Ő fakaszt fel bennetek és bennünk is, mindannyiunkban, mind-örökké. Amen.

CSERTÁNE BOHN JUDIT

ELMÉLKEDÉS

Mt. 10,24-33

Jézus életének és működésének fontos eseménye volt a tanítványok kiválasztása. Szüksége volt munkatársakra, akik tovább folytatták a megkezdett munkát. Bemutatta a kisközösség építését, amely nélkül elképzelhetetlen és nem lehet megvalósítani az Isten országa építését. Jézus ügye mindenkor közösségi

ügy. Maga hívta és választotta ki tanítványait. Megéreztek vonzó erejét és vágytak a vele való együttlétre.

Bátrak voltak megvallani tanítványságukat. Ahogyan Jézus az Atyának, a tanítványok is engedelmesek voltak Jézusnak.

Ez az engedelmesség abban nyilvánult meg, hogy Jézus ügyét állították életük középpontjába. Elvállalták és felvették a keresztest így is osztoztak Mesterük sorsában, aki emberhalászokká tette tanítványait. Ők teljesen a világban éltek. Hirdették az örömhírt.

Nézzük csak mi jellemző a halászokra:

1. Az életkörülményeik arra kényszerítik őket, hogy Jézus közelében éljenek.
2. Türelmesek legyenek, kitartóan, gyakran és sokáig kell várniuk míg a hálóba hal kerül.
3. Bölcsnek kell lenniük, azaz bölcsen kell kiválasztaniuk a helyet, a hálót és a csalétkeket.

Tanítványait követésre hívja Jézus, mert részesíteni akarja Krisztus életében. Ennek érdekében fel kell adniuk mindent, ami megakadályozza őket abban, hogy Isten akarata szerint cselekedjenek.

E szolgálatban kettős feladat van:

1. Beszéddel való bizonyágtétel
2. Szolgáló élet, amellyel megvalósítja a tanítvány mind

azt, amit szóval hirdetett.

Amit fülbe sűgva hallotok a háztetőkről hirdessétek az emberek között. Krisztus követése a tanítványok számára szenvedést jelent.

Megmondta: ha gyűlöl titeket a világ tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt tinálatok /Jn. 15,18/ A tanítványok osztoznak Mesterük sorsában, aki őket erre a szenvedésre előkészítette.

"Elbocsájtalak titeket, mint juhokat a farkasok közé/Mt. 10,16/

Rajta kívül nincs olyan pásztor, aki a juhokat a farkasok közé küldené. Hát nem az a pásztor feladata, hogy megvédje a juhokat? Emberi értelem számára ez egyenesen érthetetlen. Ilyen veszélyeztetett élete van annak, aki ebben a világban Krisztus követésében jár. Láthatjuk ma is ez történik a világban. Nem várhatja a tanítvány, hogy a farkas szeresse és kímélje. A tanítványok fenyegetettsége a világ részéről megmarad az idők végezetéig.

Ha Jézus azért jött, hogy megszeresse és megtartsa az elveszett Barányt, akkor a gonosz azért van, hogy elpusztítsa. A tanítványnak nem szabad számítani arra, hogy a farkas szeretni és kímélni fogja. De mit tud tenni a bárány a farkassal szemben? Emberileg semmit. Nincs védtelenebb állat, mint a bárány a farkasok között.

Csak egyet tehet, követi Ura nyomdokait, akit, ha szidalmaztak nem szidalmazott, amikor szenvedett nem fenyegetőzött. Az vigasztalhatja a tanítványokat, hogy a bárány a farkas mellett nincs egyedül, hanem Jézussal van.

Mint feltámadott velük van a farkasok között. A tanítványok ebben a szenvedésben is közösségekben vannak Jézussal.

Én vágyakozom naponta közösségben lenni Jézussal?
- Átítatja-e napjaimat az a szándék, hogy jelen lehessen Jézus számára?

- Tudok-e a Szeretet csatornája lenni akkor is, amikor farkasok vesznek körül?

- Kellően tisztában vagyok teremtmény mivoltomban a saját értékeimmel?

- Felelősen alakítom-e még magamat?

- Tudatában vagyok-e annak, hogy a problémákon és nehézségeken keresztül még sokat kell tanulnom?

- Törődöm-e egészséges módon az egészségemmel testileg és lelkileg?

- Mennyit veszítettem az első lelkigyakorlatoktól kapott lendületemből?

- Van-e még újabb és újabb nekilendülésem, vagy elfáradtam, belefáradtam?

(Lelkigyakorlat, Tar, 2019.)